& animalium corporibus [illegible], quia gustare potest omnes sapores, omniaque passim libando decerpit, licet saepe numero à melle oleo pinguissimo interludantur
neatur, sed quos ad cerem beneficio alvum exhiberet debent, licet etiam in cerevisiario vitro et in calida ossa cerent. Importuna est, audax, tot ipsa, proterva, insolens, in:
quieta, erratura, et ubi à nocte deprehenditur ibi et domum et lectum facit, nec ullum tam est indocile animal et tam expers omnis disciplinae atque nostra: nec minus habet
impudentiae, tamen cum incredibili in aquam praeter modum adeo fit timidum ut neque quam
se [illegible] liberare posset. Sed de musca hic nobis verba facienti, in mentem
venit fabella haud inelegans, quae ab Esopo, qui omnia quae in rebus humanis considerandae
erant in huius generis sermones transtulit, prolata fuisse dicitur. Haerebat hic loci erraverat
ut ut ab habebat omnino interum partium esse duo. At mel profusum ex alla quadam
musca illeum dulcissimo succo secundissime aspiratur. Ast jam saturae, cum avolare
vellent, pedibus in tenacis liquore haerentibus nitentes etiam alis implicuerant quasi visco
quadam melle. Hanc miratae, o misere, inquiunt, quantillum nostris cibus vitaeritum attulit? Haec
ipsa quae quasi aliud nihil sese cupiunt quam mizam [illegible] Veneris quibus comparationem.
Deae enim requirebat voluptatibus et ligaturos, qui [illegible] dulcedine magna saepe mala
inventare solent. Utut enim musca [illegible] mellis longe dulcissimum
sequitur etiam interitum solebant. Utut enim musca [illegible] mellis longe dulcissimum
avidissime appetiverunt atque alternatim adulaverunt, nec fere exitum, qualem qualem etiam futurum
istum esse, an laetum an tragicum observarunt: pari ratione et illi dulcissimae voluptatum illec
cebras sectando, dum hamis fallaci capiuntur, a piscatore tractatae, omnem fallaciarum calleidissimo
doctore, qui hoc unicum agit, ut omnes, praesertim autem liberalium artium cultores, à recto
virtutis tramite aberrantes sub sceptrum eius imperium redigat. Unde quemadmodum
hae interitum tanto sibi accelerarunt, ut nulla spes illis evadendi relicta fuerit: ita et illi
tam corporis quam animi damna, dum voluptatem sibi parant, damna, inquam, sibi parant,
quae nullo modo, nullo tempore, nullisque remediis resarciri possunt. Denique ut hae tandem ge:
meburnt et lamentabili voce caecum istum et plus quam maledictum appetitum dulcissimique succi
pectus iam iam moriturae deplorarunt, ita et illi demum vicem suam dolent et statum suum in
quem tandem positi sunt, miserae deplorant vocique voluptatis illecebrae querula detestantur.
Sed sero sapiunt Phryges: nam si temperantia tantum ceu non capissent haud tale praemium acce:
pissent. Enimvero nihil temperantia ista animi moderatrix magis expetendum reperiri potest: quia
voluptatibus imperat: optimum modum observat, non quantum velis sed quantum
debes sumere. Haec facit ut possit homo feliciter progredi in cogitatione de Deo et rebus
divinis, in quotidiana invocatione in studiis, in consiliis capiendis, in tota gubernatione vitae:
haec facit ut casti pudoris decus retinere possit, quia custos est ipsius prudentiae: haec facit
denique ut in gratia Dei aliquis esse possit. Sed quid ad laudes temperantiae evehendas multa
praefero, quippe quum per se satis inclaruerint. Nolo plura. Ergo vobis, qui facilem viventem
aetatis florem in vestro Minervae sinu deposuistis, si mihi eritis, ad oculum patebit, nihil adeo
studiis sub aspectu Veneris, quam voluptatem, quam intemperantiam obesse: nihil adeo studiis
quam temperantiam praedesse. Illam igitur vipereo morsu cautius vitando, quia praeclaras
actiones impedit plurimos morbos gignit, haec vero amplectenda, quia omnibus in mundo rebus
modum atque ordinem praefixit, ac non reliquarum virtutum quasi condimentum quoddam
est, ulnis amplectendo, exercendo, strenui sitis Athletae. C.

G. Rikhoff. Reich. Legat.